

Име на защитената зона: Кресна

Код по Натура: BG0002003

Описание на района на проучване

ОВМ Кресна е разположено в Югозападна България по долината на река Струма в района на Кресненския пролом. На юг достига до селата Палат и Драката, а на север – до с. Крупник. На изток влизат част от подножията на Пирин, а на запад – част от подстъпите на Малешевска планина. Климатът е преходно средиземноморски. По поречието на Струма преобладават наносните почви, смолници, делувиялни / пролувиални, плитки почви, а по периферията – канеловидни. Кресненския пролом е скален комплекс на силикатна основа, включващ силно каменисти и стръмни склонове, голям скален масив с отвесни стени и по-малки скални местообитания. Южно от пролома има хълмове със средиземноморска растителност на надморска височина до 500 m. До тази надморска височина широко разпространение имат смесените гори от космат дъб */Quercus pubescens/*, келяв габър */Carpinus orientalis/* и мъждрян */Fraxinus ornus/* и тези от дървовидна хвойна */Juniperus excelsa/* и космат дъб с подлес от вечнозелени средиземноморски храсти. На места преобладават гори от дървовидна хвойна */Juniperus excelsa/*, с подлес от червена хвойна */Juniperus oxycedrus/*. Драката */Paliurus spina-cristi/* и кукуча */Pistacia terebinthus/* се срещат предимно в пролома. В по-южните райони се срещат и някои типични средиземноморски вечнозелени видове - пърнар */Quercus coccifera/* и зеленика */Phillyrea media/*. Характерни са съобществата на косматия дъб и келявия габър. Горите от дървовидна хвойна и смесените гори от дървовидна хвойна и космат дъб с подлес от средиземноморски храсти са местообитания, определящи високия процент на средиземноморски видове в орнитофауната на района (над 30%). По долината на река Струма, южно от Благоевград и в подножията на Пирин са представени съобщества на източен чинар */Platanus orientalis/*. В по-ниските части на тези райони покрай реките, върху влажните места преобладават съобществата на върбите и елшите */Salix spp.* и *Alnus spp./*. Ендемит е деляновата мишовка */Minuartia dilijane/*. На места се срещат и култури от черен бор */Pinus nigra/*, обработваеми земи и пасища.

Обследвани са три пробни площадки в южната част на защитената зона през месец април и юни 2009 г., които бяха посетени и през 2012 г. извън рамките на проекта.

Резултати от проучването на орнитофауната

В периода на проучване през 2009 г. са установени общо 37 вида гнездящи птици. Потвърдени са гнездящи една двойка скални орли *Aquila chrysaetos*, белоопашат мишелов *Buteo rufinus* и сокол скитник *Falco peregrinus* от видовете, обект на опазване в защитената зона. По устна информация при посещение на същите пробни площадки през 2012 г. видовете са отново наблюдавани. През 2011 г. в района е установено редовно присъствие през гнездовия период на далматински сокол *Falco biarmicus* (критично застрашен вид от Червената книга на България, 2011), което прави мястото единствено в страната, където видът се среща като твърде вероятно гнездящ през последните години. В Защитената зона гнездят редица видове, включени в Червената книга на България (2011), някои от които – със значителен брой двойки. Сред тези видове са големият маслинов присмехулник *Hippolais olivetorum* (категория „Уязвим“), белочелата сврачка *Lanius nubicus* („Уязвим“), скалната зидарка *Sitta neumayer* („Уязвим“), източното орфеево коприварче

Sylvia hortensis („Уязвим“), големият ястреб *Accipiter gentilis* (категория „Застрашен“), малкият ястреб *Accipiter nisus* („Застрашен“), сивият кълвач *Picus canus* („Застрашен“), речният дъждосвирец *Charadrius dubius* („Уязвим“), синият скален дрозд *Monticola solitarius* („Уязвим“). В района се размножават и балканският кеклик *Alectoris graeca* („Застрашен“), големият горски водобегач *Tringa ochropus* („Застрашен“), бухала *Bubo bubo* („Застрашен“), черният щъркел *Ciconia nigra* („Уязвим“), осояда *Pernis apivorus* („Уязвим“), орела змиар *Circaetus gallicus* („Уязвим“), късопръстият ястреб *Accipiter brevipes* („Уязвим“), синявицата *Coracias garrulus* („Уязвим“). Последните проучвания в защитената зона установиха, че от нея е изчезнал египетският лешояд *Neophron percnopterus*. В непроменено спрямо периода от около 2000 г. е състоянието на такива гнездящи видове като малкият маслинов присмехулник *Hippolais pallida*, червеногушото коприварче *Sylvia cantillans*, малкото черноглаво коприварче *Sylvia melanocephala*.